

— Тайда, Тайда, Той е билъ прегърна дъщеря си, а отъ очи-
Богъ! — извика Азбетинъ и ту му падаха радостни сълзи.

Йорд. п. Илиевъ

ВЕЛИКДЕНСКА НОЩЪ

Хоръ на ангели запяха,
и подъ всѣка родна стряха
стигна вестъ отъ небесата —
тази чудна нощъ е свята.

И дечица и старици,
въвъ ржцетѣ съсъ свѣщици,
съ обичъ, съ вѣра най-голяма,
тихо тръгнаха къмъ храма.

Предъ олтара на колѣни,
майки и бащи смирени,
ще дочакатъ вестъ благата,
съ день Великденъ въвъ
сърдцата.

И камбанитѣ ще пѣятъ,
и звездитѣ ще огрѣятъ
въвъ нощъта студена, късна,
че Иусуъ-Господъ Възкрѣсна...

И. Стубелъ.

НЕВѢРНИЯТЪ ТОМА

Нощъта се спусна надъ земята,
развѣ надъ Божий свѣтъ крила,
и затрептѣха въ небесата
звезди — безбройни кандила.